

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gloria immaculatè conceptæ Deiparæ Virginis Mariæ
Centvm Ecclesiae Testimoniis, totidemq[ue]
anagrammatibus ex salutatione angelica deductis ornata
& stabilita.**

Colonia, 1662

Decas VII. Anagrammatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53177](#)

IX. O sane claram & puram Dei vivinatam.

S. Amphilius in orat. de Nat. B. M. V. Quid stulte à veritate dissentis, Deique placitum in sanctissima Virg. ad communem salutem providè dispositum detrectas atque ienuis? Qui enim antiquam illam Virginem sine pio obro condidit, ipse & secundam sine nota & crimine fabricatus est.

X Alma Virgo ante easum Ad prelustra.

S. Norbertus post institutum ordinem suum in honorem D. V. officium immaculatae Conceptionis introduxit, in quo haec verba leguntur: Ave Virgo Spiritu S. p. æservante, quæ de tanto primi Parentis peccato triumphasti innoxia.

DECAS VII. Anagrammatum.

Pramonitio.

Cum olim in Ecclesia nemo ambigeret de B. Virgine ab origine & omnimodè immaculata, atque illi Patres Doctoresque Ecclesie, qui Christum humanam carnem ab originali labe immunem ex Deipara assumptisse profiterentur, hanc ejus Matrem, ex qua Carnem sumpfit, simul viderentur eximere, ne Christus illud, quod aliquando Damoni subjectum fuisset, assumpsisset diceretur, evenit tamen post undecimum Christi nativity seculum sub D. Bernardo, ut Lugdunenses in Gallia Canonici nova aliqua festa, ut SS. Trinitatis, immaculata conceptionis, &c. sine autoritate sedis apostolice inducerent in Ecclesiam celebranda, cui insolentia D. Bernardus occurendum ratus, eos vehementer reprehendens.

prehendit, atque in Epis. 174. movuit non temere hoc festum sine autoritate sedis apostolicæ instituendum, videri enim Deiparam de Spiritu quidem concepisse, non autem conceptam esse. Non defuisse peccatum, ubi libido patentum non defuit. Quia quidem verba D. Bernardi in diversum abstracta sunt sensum: cum alii de naturali seminis conceptione tantum, quæ ad concepta materia animationem præviæ est, & peccati magis debito, ex natura scilicet generationis talis per se consecuturo, quam re ipsa consecuto rectè intellexerint: alii etiam ad ejus animationem extenderint, quâ totus homo concipitur, peccatumque contrahitur. In quam sententiam Albertum magnum, D. Thomam, & S. Bonaventuram aliosque per trahere conantur; qui tamen, vel fluctuante animo, vel etiam retrahente, in hac opinione, non solum disertè fasci ab Ecclesia definita, versati sunt. Quare illorum testimonia, qua Ecclesia mentem, ad quam etiam D. Bernardus cit. Epist. provocat, assequuntur proprius, hoc loco juverit auscultasse, ut ex his seipso, vel exposuisse, vel correxisse intelligantur.

I. En vades pura, O Mater agni immaculati.

S. Bernardus serm. 13. de cœna Domini, è editionis Parisi, anno 1609. sicut habet: Non est in filiis hominum magnus vel parvus, tantâ prædictus sanctitate, qui non in peccatis fuerit conceptus, præter matrem immaculati peccatum non facientis.

II. O divam ingenti macula præservatam!

Idem in serm. super Antiphonam Salve Regina: Innocens fuisti ab originalibus & actualibus peccatis. Nemo ita præter te.

III. Nego mature in Deipara iusta maculam.

Et serm. de Nativ. de gaudiis, &c. Care, inquit, Mariae de Adam assumpta maculam Adæ non admisit.

Ex quibus apparet D. Bernardum male à Parisiensibus intellectum eò induxisse Mauritium ejus loci Episcopum, ut decreto ann. 1175. edito vetererit, ne quis in illa Universitate doceret Deiparam ab originali fuisse immunem. Ita, ut Albertus magnus, D. Bonaventura, & D. Thomas fluctuantibus hanc rem sententiis videantur periratasse. Verum ab Universitate Parisensi Mauritiū denique decretum explosum est. Et hi sancti queque sanctiora statuerunt.

IV. Tu magna servata a ne e duri pomi.

Alberti magni tamen ista sunt lib. de laudibus Virginis Hæc cum Virgo solo à communi illa regulæ excipitur: Omnes in Adam peccaverunt.

V. Eis munda parens & immaculata virgo.

S. Bonaventura in 3. dist. 3. art 1. q. 1. Congruebat advocatae generis humani, ut nullum haberet peccatum, congruebat, ut Virgo ita vinceret Diabolum, ut nec ei succumberet ad modicum. Congruum enim fuit, ut sic esset immaculata mente, sicut intermerata carne.

VI. Age idea sanè clara omnium puritatum.

S. Thomas 1. dist. 14. art 3. ad 3. Dicendum, ait, quod puritas attenditur penes rectissimum à contrario, & ideo potest aliquid creatum inveniri, quod nihil purius esse potest in rebus creatis, si nullâ contagione peccati inquinatus sit. & talis fuit puritas B.V.M quæ à peccato originali & actuali immunis fuit: tamen sub Deo, in quantum erat in potentia ad peccandum.

VII.

VII. O diva pura è geni am sine atra macula!

Idem in Epist. ad Galatas let. 6. ait Virum de mille unum reperi, scilicet Christum, qui esset sine omni peccato: mulierem autem omnibus non inveni, quæ à peccato omnino immunis esset, ad minus originali, vel veniali, excipitur purissima & omnilaude dignissima Virgo Maria.

VIII. I age pura à sorde, Cr munita in maculam.

Et in Epist. Pauli Rom. 5. (ut inventus Roma liber antiquus sub Urbano Pontifice per Ferdinandum Guevaram Abbatem S. Iacobi de Penalva in bibliotheca Cardinalis Sforza testatur) super textum illum, in quo (Adamo) omnes peccaverunt, adjicit, unâ exceptâ B. Virgine, quæ nullam contraxit maculam originalis peccati. Quare juxta monitum angelici Doctoris opusc. 71. si quis inveneret suis in scriptis assertis contraria sequatur illud, quod iudicaverit magis consonum veritati, tenemur ex ipso seruire D. V. immaculatè conceptam. Præsertim cum dicat 2. 2. q. 10. art. 12. magis standum authoritati Ecclesiæ, quam eujuscunque Ecclesiæ Doctoris.

IX. Tu anima regia, pure munda, amicta sole.

Bernardinus de busto in officio de conceptione octava die lect. 1. ex opusculo 8. S. Thomæ de expositione angelica salutationis hæc verba producit: Maria purissima fuit, quantum ad omnem culpam, quia nec originale, nec mortale, nec veniale peccatum incurrit. Qui locus à Canisio Salmerone aliisque cit. nunc in editione Antwerp. anni 1612. non reperitur.

X. Pure immaculata es, nam virgo Dei nata.

Quocirca præclarissimi ex Dominicanu familia virtu^e que

rique per quam multi pro immaculata Deipara concepcione faciunt, & Doctoris angelici mentem, in aliis locis vel pro hoc sensu interpretantur, vel ex eodem modo corrigunt, præsertim cum sanctissimum Patriarcham suum Dominicum immaculata conceptioni favisse intelligunt. Vnde S. Raymundum de Pœnaforti, qui vixit ann. 1230. Palauus & Alvarus Pizarrus scribunt in suggestis, ac pricipue Hispalensis Ecclesie, ann. 1255, conceptionem immaculatam prædicasse: idemque de S. Hyacintho, & S. Petro Martyre censem. Quo tempore, ut scribit Raymundus Lullus in prologo de conceptione, Avenione vespertas conceptionis Virginis MARIAE fratres solenniter celebrarunt, à S. Dominico utique ad hoc instituti, cuius ferunt hunc esse sententiam (ut habet Euseb Nier. in Except. Concil. Trid. c. 23.) sicut prius Adam fuit ex terra virgine & nunquam maledicta formatus, ita decuit in secundo Adam fieri. Quin etiam festum Conceptionis sub ritis duplicitate promis hujus ordinis Patribus celebratum liquido constat, quando etiam in Martyrologio ordinis Prædicatorum anni 1254. qui erat 34. mortis D. Dominici ita repertur octavo Decembribus conceptio sanctæ MARIAE Virginis festum duplex. Quid? quod in horis eorumdem, pro hoc festo, Canonice legatur (ut habet libellus, cui titulus: Horæ B. M. V. ad usum Prædicatorum ordinis S. Dominici, editiis Parisiis anno 1529.) Hæc oratio: Deus, qui pro salute humani generis carnem gloriosæ Virginis Mariae assumere dignatus es, & ipsam sine macula concipiendam ante secula in Matrem prædelegisti, concede propitius, ut, qui de ejus conceptione, quæ fuit nostre redēptionis, nec non

tem-

temporum plenitudinis exordium, lætamur, ejus
piis intercessionibus, ab instantibus periculis, & à
morte perpetua præseveremur.

DECAS VIII. Anagrammatum.

I. Ego mitis, pura, immaculata, veneranda.

En aliis S. scripture locis alii Patres Doctoresque Ecclesia Deipara in contaminatam conceptionem deducunt S. Bernardus serm de Aqueductu sic loquuntur, ex illo Eccl 4. In plenitudine sanctorum detentio mea. Merito in plenitudine sanctorum detentio ejus, cui nec fides defuit Patriarcharum, nec spiritus Prophetarum, nec zelus Apostolorum, nec constantia Martyrum, nec sobrietas confessorū, nec castitas Virginum, nec fecunditas conjugatorum, nec puritas Angelorum. Hac ultima, si non defuit, immaculata est conceptio.

II. Dei ara auguste immaculata nominer.

Alexander Alensis, ut Gotschalcus Holenus serm. de concept. habet ex Cant. 4. Tota, inquit, pulchra es, scilicet per gratiae plenitudinem, amica Dei altissimi, id est, Mater dilectissima, & macula non est in te, nec originalis.

III. Arcas pura Deinati, eum tegam almo fina.

Arnestus piissimus Archiepiscopus Pragensis Libro de excell. Virg. cap. iiii Tunc completa est conceptio, quando anima & corporis simul facta est suscepitio, & in ista conceptione potuit sanctificari, quod & factum tuisse pote creditur, alioquin quidquid boni pu-